

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122207881
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Schmidt
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122207881.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BFF Central Europe s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto IČO: 44 414 315 zast.: LEAGLE s. r. o., Kuzmányho 3997, 031 01 Liptovský Mikuláš IČO:36 856 509 proti povinnému: Univerzitná nemocnica Martin, Kollárova 4248/2, 036 01 Martin, IČO: 00 365 327 o vymoženie 3613427,93 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Milan Somík so sídlom exekútorského úradu Československej armády, 03601 Martin, IČO: 35662794, pod sp. zn. 154EX 95/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Milanom Somíkom so sídlom exekútorského úradu Československej armády, 03601 Martin, IČO: 35662794, pod sp. zn. 154EX 95/22 z a m i e t a.

II. Súd p r i z n á v a oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 4604,46 EUR.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.01.2022, domáhal od povinného vymoženiu 3613427,93 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Martin vydaného pod sp. zn. 17Cb/50/2019 dňa 13.08.2021, vykonateľného dňa 03.11.2021.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Milana Somíka vydaním poverenia pod sp. zn. 30Ek/103/2022 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2022:6122207881.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 154EX 95/22.

3. Povinný si prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 10.02.2022 a návrh povinného bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 25.02.2022.

4. V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 20.01.2022 povinný uviedol, že v zmysle ust. § 61k ods. 2 s poukazom na ust. § 61k ods. 1 písm. d) z. č. 233/1995 Z.z. v platnom znení podáva návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodňuje nasledovne : V zmysle ust. § 91 z. č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov : (1) Z exekúcií podľa osobitného predpisu sa za splnenia podmienok uvedených v odseku 2 vylučuje a) majetok v správe štátnej organizácie, ktorá bola zriadená podľa osobitného predpisu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a nebola ku dňu účinnosti tohto zákona prevedená podľa osobitného predpisu, b) majetok neziskovej organizácie, ktorá vznikla premenou podľa osobitného predpisu zo štátnej organizácie uvedenej v písmene a), c) majetok obce v správe rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie zriadenej na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, d) majetok samosprávneho kraja v správe rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie zriadenej na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, e) majetok právnickej osoby, ktorá je

poskytovateľom zdravotnej starostlivosti podľa tohto zákona a nevzťahujú sa na ňu písmená a) až d), f) finančné prostriedky na účtoch osôb uvedených v písmenách a) až e) a finančné prostriedky, ktoré sú určené pre osoby uvedené v písmenách a) až e) na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti, na zabezpečenie predmetu činností osôb uvedených v písmenách a) až e). Z exekúcií podľa osobitného predpisu sa vylučuje majetok a finančné prostriedky podľa odseku I, ak a) ich exekúciou by boli ohrozené práva a povinnosti pacientov vyplývajúce z osobitných predpisov alebo medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, a právo podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 31 Listiny základných práv a slobôd, a b) ich exekúciou by bolo ohrozené vykonávanie činnosti subjektu hospodárskej mobilizácie alebo by bola ohrozená činnosť prvku kritickej infraštruktúry v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti. UNM ako povinný je Štátnou príspevkovou organizáciou, ktorá bola zriadená Ministerstvom zdravotníctva SR na základe zriaďovacej listiny vydanéj MZ SR č. 3724/199I-A/V- 7 zo dňa 20. 12. 1991 v znení neskorších zmien a doplnkov za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti. Dôkaz zriaďovacia listina UNM zo dňa 20.12.1991 v znení zmien a doplnkov. Podľa ust. § 21 ods. 3 z. c. 523/2004 Z. z. - v znení neskorších predpisov príspevkové organizácie možno zriadiť na plnenie úloh Štátu, obce alebo vyššieho územného celku vyplývajúcich z osobitných predpisov, pričom rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia môže mať len jedného zriaďovateľa. Podľa § 2 ods. 2 zákona Č. 278/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov o správe majetku Štátu, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § I ods. 1 písm. a) (štátna príspevková organizácia) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov. Podľa § 3 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, správca (t. j. povinný ako štátna príspevková organizácia) je oprávnený a povinný majetok štátu užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate. Zákon teda priamo ustanovuje, že štátna príspevková organizácia všetok majetok nadobúda do vlastníctva Slovenskej republiky. Vždy pôjde o majetok Slovenskej republiky, bez ohľadu na skutočnosť z akej činnosti ho štátna príspevková organizácia nadobudla (napr. z podnikateľskej činnosti, správa majetku). Univerzitná nemocnica Martin je podľa ust. § 4 z. č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe povolenia MZ SR. V zmysle povolenia je všeobecnou nemocnicou a poskytuje špecializovanú ako aj ďalšiu zdravotnú starostlivosť v rozsahu uvedenom v povolení. Dôkaz: - povolenie MZ SR UNM je zaradená vsieti poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, prostredníctvom ktorých je zabezpečený výkon ústavného práva občanov vyplývajúceho z článku 40 Ústavy Slovenskej republiky na prístup k zdravotnej starostlivosti. UNM je zaradená do pevnej siete poskytovateľov zdravotnej starostlivosti podľa § 6 nar. vlády č. 640/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov. Dôkaz: - zoznam pevnej siete poskytovateľov ústavnej zdravotnej starostlivosti VŠZP, Dôvera, UNION. Podľa prílohy 8 tabuľky B nar. vlády č. 640/2008 Z. z. je zaradená do pevnej siete poskytovateľov ústavnej zdravotnej starostlivosti, ktorí poskytujú ústavnú pohotovostnú službu na urgentnom príjme 2. typu. Súčasne v súlade s ust. § 5a z. č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a ust. §7 a prílohy č. 7 nar. vlády Č. 640/2008 Z. z. je Univerzitná nemocnica Martin zaradená do koncovej siete poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Ako zariadenie ústavnej zdravotnej starostlivosti je UNM povinná zabezpečiť nepretržité poskytovanie zdravotnej starostlivosti (§ 7 z. č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa ust. 61.40 Ústavy SR ako aj Čl. 31 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon. UNM musí byť spôsobilá vykonávať svoju činnosť s cieľom zabezpečenia ústavného práva občanov na život a ochranu zdravia. Povinný má za to, že výkon predmetnej exekúcie by ohrozil toto ústavné právo z dôvodu nemožnosti plnenia činností vyplývajúcich pre UNM ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti vyplývajúcich zo všeobecne závažných právnych predpisov. Z exekúcie je tak vylúčený akýkoľvek majetok, ktorý povinný spravuje, a to s poukazom na ust. § 91 ods. I , ods. 2 písm. a) a b) zák. č. 578/2004 Z.z. v platnom znení. Navyše výkonom exekúcie by bolo ohrozené právo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa zákona o zdravotnej starostlivosti v súvislosti s ochorením COVTD-19. 3. UNM je subjektom hospodárskej mobilizácie v súlade s ust. § 4 ods. 1 písm. d) z. 6. 179/2011 Z z. v znení neskorších predpisov a to na základe rozhodnutia MZ SR č. Z57837-2012- OKM zo dňa 3. 12. 2012, pričom MZ SR uložilo UNM ako subjektu hospodárskej mobilizácie nepretržite vykonávať o. í. organizáciu zdravotníckeho zabezpečenia a ďalšie

opatrenia hospodárskej mobilizácie uvedené v predmetnom rozhodnutí. Dôkaz : - rozhodnutie MZ SR z 3.12.2012 č. Z57837-2012-OKM. Podľa § 3 nar. vlády č. 183/2021 Z. z. na vykonanie niektorých opatrení hospodárskej mobilizácie v súvislosti s vyhlásenou mimoriadnou situáciou na zabezpečenie koronavírusu COVID-19 v znení neskorších predpisov a v spojení s § 5 písm. g) z. 179/2011 Z. z. je písomnými príkazmi ministra zdravotníctva spresnený rozsah opatrení hospodárskej mobilizácie podľa § 5 písm. g) zákona Č. 179/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov. UNM je tak povinná zabezpečiť plnenie hospodárskych činností a organizačných činností a opatrení, ktorými bola poverená. S ohľadom na Príkazy Ministra zdravotníctva Slovenskej republiky, Univerzitná nemocnica Martin vykonáva počas vyhlásenej mimoriadnej situácie opatrenia hospodárskej mobilizácie. Okrem iného je povinná vyčleniť maximálnu kapacitu lôžok s možnosťou umelej pľúcnej ventilácie pre pacientov, u ktorých je možné predpokladať pozitívitu na ochorenie COVID-19 (suspektní pacienti) alebo pre pacientov, ktorí boli na ochorenie COVID-19 pozitívne diagnostikovaní a súčasne poskytovať zdravotnú starostlivosť týmto pacientom a zároveň uschovať a naďalej poskytovať neodkladnú zdravotnú starostlivosť na lôžkach s možnosťou umelej pľúcnej ventilácie negatívnym na ochorenie COVID-19. lôžka bez napojenia na kyslík reprofilizovať podľa epidemiologickej situácie a podľa svojich, kapacitných možností. Súčasne UNM plní ďalšie úlohy: technicky a personálne zabezpečuje očkovanie obyvateľstva proti ochoreniu COVID-19, vykonáva testovanie obyvateľstva na ochorenie COVID-19. 4. Exekúciu tiež nepodlieha majetok, ktorý tvorí prvok kritickej infraštruktúry. Podľa ust. 5.2 z. e. 45/2011 Zz. sa rozumie a) prvkom kritickej infraštruktúry (ďalej len "prvok") najmä inžinierska stavba, služba vo verejnom záujme a informačný systém v sektore kritickej infraštruktúry, ktorých narušenie alebo zničenie by malo podľa sektorových kritérií a prierezových kritérií závažné nepriaznivo dôsledky na uskutočňovanie hospodárskej a sociálnej funkcie štátu a tým na kvalitu života obyvateľov z hľadiska ochrany ich života, zdravia, bezpečnosti, majetku, ako aj životného prostredia. Zdravotná starostlivosť je prvkom kritickej infraštruktúry štátu, Zákon Č. 45/2011 Z.Z. v znení neskorších predpisov o nej hovorí ako o službe vo verejnom záujme. Pre poskytovanie zdravotnej starostlivosti (služby vo verejnom záujme) je nevyhnutný konkrétny majetok (veci, práva majetkovej hodnoty) ktorý tiež tvorí kritickú infraštruktúru štátu, 5. Súčasne povinný uvádza, že vzhľadom na nedofinancovanie zdravotníctva a skutočnosť, že UNM je tzv. koncovou nemocnicou s finančne najnáročnejšou liečbou, je už dlhodobo v strate. Výnimkou boli len roky 2011 a 2019, kedy došlo k oddĺženiu zdravotníckych zariadení a systém účtovania oddialenia do výnosov pozitívne skreslil inak záporný hospodársky výsledok. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie je UNM hodnotená ako podnik v ťažkostiach. Vo všeobecnosti platí, že ak je v súvahe organizácie záporná hodnota vlastného imania v bežnom roku, ako aj v bezprostredne predchádzajúcom účtovnom období, ide o podnik v ťažkostiach. Podľa súvahy k 31. 12. 2021 /individuálna účtovná závierka/ je vlastné imanie UNM za rok 2021 - 62 783 tis. € a v bezprostredne predchádzajúcom rovnakom období roku 2020 - 42 244 tis. EUR. Hospodárskym výsledkom UNM za 1-12/2021 je strata - 20 540 tis. €. Hospodársky výsledok za hlavnú činnosť predstavoval, stratu - 20 682 tis. € a hospodársky výsledok za podnikateľskú činnosť zisk 142 tis. €. Podnikateľskú činnosť môže realizovať príspevková organizácia popri hlavnej činnosti iba v prípade jej kladného hospodárskeho výsledku za účelom zlepšenia hospodárenia organizácie. I keď sa podnikateľské činnosť vedie na samostatnom účte, výsledok jej hospodárenia je súčasťou súvahy a výkazu ziskov a strát organizácie ako celku. Podľa ust. § 28 ods .2 z. č. 523/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov príspevková organizácia môže vykonávať so súhlasom zriaďovateľa podnikateľskú činnosť nad rámec hlavnej činnosti, pre ktorú bola zriadená, iba ak plní úlohy určené zriaďovateľom. Náklady na podnikateľskú činnosť musia byť kryté výnosmi z nej. Prostriedky získané z rozdielu medzi výnosmi a nákladmi po zdanení zostávajú v plnom rozsahu ako doplnkový zdroj na zabezpečenie prevádzky, ďalšieho rozvoja a skvalitnenia hlavnej činnosti príspevkovej organizácie (poskytovanie zdravotnej starostlivosti) aj tieto len čiastočne pokrývajú stratu v hospodárení. Záväzky UNM k 31.12.2021 voči dodávateľom činia 44 362 tis. EUR a voči verejným financiám 39 514 tis. EUR, ktoré UNM nie je schopná to svojich príjmov od ZP hrať a dochádza k výraznému omeškaniu s úhradami. Za obsahovú nesprávnosť upovedomenia o začatí exekúcie povinný považuje, že v doručenom upovedomení o začatí exekúcie č. 154 EX 95/22-8 zo dňa 9.2.2022 je v bode 1. pri označení exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 17 /Cb/50/2019 nesprávne uvedený úrok z omeškania. V tejto časti je jednak vyčíslený nárok na celkový úrok z omeškania k 9. 2. 2022 a súbežne (duplicitne) je uvedený aj nárok na úrok z omeškania tak, ako je uvedený v exekučnom titule. V bode 2. Upovedomenia o začatí exekúcie je v štvrtej odrazke uvedený údaj o trovách súdneho konania oprávneného vo výške 1.480.264,95 EUR, pričom z exekučného titulu takýto nárok oprávneného vôbec nevyplýva. V tomto smere ide o zjavnú nesprávnosť pri špecifikácii nároku oprávneného a jeho rozpor s obsahom exekučného titulu. Povinný namietajú tiež oprávnenie právneho zástupcu oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré podľa názoru

povinného z priloženého splnomocnenia nevyplýva. K návrhu na začatie exekúcie bolo predložené splnomocnenie, ktoré podľa názoru povinného nepreukazuje oprávnenie konať za oprávneného v predmetnom exekučnom konaní. 1. V súlade s ust. § 61k písm. d) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. UNM musí byť spôsobilá vykonávať svoju činnosť s cieľom zabezpečenia ústavného práva občanov na život a ochranu zdravia. Pre zachovanie zdravotnej starostlivosti ako služby vo verejnom záujme je nevyhnutné právne zabezpečenie majetku, ktorý jednoznačne slúži na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Majetok UNM slúži bezprostredne na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, služby spojené s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a na zabezpečenie predmetu Činnosti UNM. Nakoľko je UNM štátnou príspevkovou organizáciou, ktorá bola zriadená Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, majetok v správe povinného UNM spolu s finančnými prostriedkami, ktoré má na účtoch slúži na vyššie uvedený účel. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má povinný za to, že v dôsledku exekučného konania by došlo k ohrozeniu výkonu ústavného práva na prístup k zdravotnej starostlivosti, môže nastať priame ohrozenie života a zdravia pacientov, z dôvodu nemožnosti zabezpečenia základných činností UNM ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, keď by majetok a finančné prostriedky nevyhnutné na zabezpečenie poskytovania zdravotnej starostlivosti, alebo služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti boli poukázané na úhradu pohľadávky vymáhanej v rámci tohto exekučného konania. Súčasne by bolo ohrozené vykonávanie činnosti ako subjektu hospodárskej mobilizácie a bola by ohrozená činnosť prvku kritickej infraštruktúry v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Na základe vyššie uvedených skutočností, s poukazom na ust. § 91 z. č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, ust. § 61 k ods. 1 písm. d) z. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov exekúciu povinný navrhuje, aby súd vydal uznesenie : Exekúcia vedená súdnym exekútorom Mgr. Milanom Somíkom, Exekútorový úrad Martin, so šidlom Československej armády 1, 036 01 Martin zo dňa 9.2.2022 pod sp. zn. 154EX 95/22-8 v prospech oprávneného BFF Central Európe s.r.o.. Mostová 2, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 44414315 voči povinnému Univerzitná nemocnica Martin, Kollárova 2, 036 59 Martin na vymoženie pohľadávky vo výške 3.613.427,93 Eur, a jej príslušenstva vo výške 2.341.498,67 Eur, úrokov z omeškania vo výške 9,05% ročne od 9.2. 2022 zo sumy 1.199.780,37 Eur do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 9% ročne od 9. 2. 2022 zo sumy 2.413.647,56 Eur do zaplatenia a trov exekúcie sa zastavuje.

5. Z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplynulo nasledovné. Ako prvé rozdelil tvrdenia povinného na tri kategórie: A. Povinný v Návrhu navrhuje exekúciu zastaviť v celom rozsahu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku s poukazom na ustanovenie § 91 ods. 1,2) zák. č. 578/2004 Z.z. a § 61s ods.1) Exekučného poriadku; B. Povinný ďalej namieta vadnosť obsahu procesného zastúpenia oprávneného v Exekučnom konaní v rozsahu uvedenom v písomnom PLNOMOCENSTVE zo dňa 09.07.2019; C. Povinný namieta obsahovú nesprávnosť identifikácie časti vymáhaného nároku v textácii „Upovedomenia o začatí exekúcie“ vydaného Exekútorom dňa 09.02.2022. Oprávnený so zastavením exekúcie, a to v akomkoľvek rozsahu, NESÚHLASÍ. Ani jedna z námietok A.- C. uvedených v Návrhu povinného nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie a to ani z časti.

6. Zákonom priznaná sui generis exekučná imunita vzťahujúca sa na časť majetku a finančných prostriedkov povinného, taxatívne uvedených v ustanovení § 91 ods. 1,2 zák. č. 578/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov resp. v ustanovení § 61s ods. 1 Exekučného poriadku, nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie súdom ani podľa ustanovenia 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a ani z iných zákonných dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku. 2. Exekučný súd pri posudzovaní Návrhu na zastavenie exekúcie ex offo podľa ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali PO VZNIKU vymáhaného nároku (Exekučného titulu) a to ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, tu ku dňu 05.01.2022. 3. Oprávnený nemal pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie a ani počas Exekučného konania nemá zákonnú povinnosť, okrem predloženia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia (exekučného titulu), preukazovať Exekútorovi a/alebo exekučnému súdu skutočnosť, či povinný má majetok, ktorý by mohol byť postihnutý exekúciou. Túto skutočnosť je oprávnený a zároveň povinný skúmať v priebehu vykonávania exekúcie len súdny Exekútor postupom v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku. Bez riadneho a úplného preskúmania tejto skutočnosti Exekútorom však nie je možné, z dôvodov uvedených v Návrhu povinného, t.j. z dôvodu exekučnej imunity časti majetku povinného, zastaviť exekúciu súdom podľa žiadneho z ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku ani Exekútorom podľa žiadneho z ustanovení § 61n Exekučného poriadku. 4. Povinný vo svojom Návrhu

skutkovo a právne argumentuje (namieta) proti vedeniu exekúcie tiež spôsobom, ktorým argumentoval a namietal nárok oprávneného už vo vyhľadávacom (titulovom) súdnom konaní (Exekučný titul), čo je však neprípustné vo vykonávacom (exekučnom) konaní. Exekučná imunita časti majetku a finančných prostriedkov povinného, ani skutočnosť, že povinný je zo zákona príspevkovou organizáciou štátu a správcom určeného majetku štátu nie sú dôvodmi na zastavenie exekúcie súdom či Exekútorom. Navyiac tieto skutočnosti nenastali po vzniku vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom a nebránia v uskutočnení exekúcie na iný majetok povinného, ktorý nepodlieha exekučnej imunity v zákonom rozsahu. 5. Oprávnený tvrdí, že vedenie Exekučného konania je oprávnené a zákonné a podporuje svoju argumentáciu poukazom na publikované a zásadné rozhodnutie samotného exekučného súdu - Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.10.2019, spis. zn. 22Ek/1805/2018 (ďalej len „Uznesenie“), v ktorom sa exekučný súd zaoberal obdobnou námietkou exekučnej imunity časti majetku povinného akú uvádza povinný vo svojom Návrhu. Exekučný súd v danej veci návrh povinného v rade 1 na zastavenie exekúcie zamietol. Oprávnený sa v celom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou exekučného súdu uvedenou v tomto rozhodnutí vo vzťahu vedenia exekučného konania voči povinnému s čiastočnou exekučnou imunitou vzťahujúcou sa na jeho majetok. Na zdôraznenie správnosti svojej právnej argumentácie oprávnený poukazuje na nasledovné časti odôvodnenia rozhodnutia: „10. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods.1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. 11. ...Povinný v prvom rade vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že je štátna organizácia, ktorá bola zriadená podľa osobitného predpisu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a ako správca majetku štátu žiadal o zastavenie exekúcie s poukazom na § 61s ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 102c ods. 3 písm. a) a e) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve. 23. Pri výklade zákonných ustanovení treba vychádzať z teleologického výkladu, t. j. s prihliadnutím na ich zrejmy účel a taktiež zámer zákonodarcu. Nemožno opomenúť i systematické zaradenie vykladaných ustanovení v konkrétnom zákone. Ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, s ohľadom na jeho systematické zaradenie a na súvisiace ustanovenia zákona o rozpočtových pravidlách je nutné vyložiť tak, že zákaz nadobudnutia majetku do svojho vlastníctva sa vzťahuje len na majetok štátu, resp. majetok zverený štátom, a nie na majetok všeobecne, ktorý štátna príspevková organizácia môže nadobudnúť aj iným spôsobom. 24. Tvrdenie povinného, že nemožno vykonať exekúciu na jeho majetok, nakoľko je správca majetku štátu ako štátna príspevková organizácia, nemá oporu v zákone. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, ani celý jeho majetok, ale len jednotlivé časti a súd v tomto prípade nemôže vylúčiť možnosť exekúcie povinného bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý nie je z exekúcie vylúčený. 33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky súd konštatuje, že nemožno vyvodit' iný záver ako ten, že povinný ako štátna príspevková organizácia (zdravotnícke zariadenie) nepožíva ako subjekt exekučnoprávnu imunitu. Z exekúcie je vylúčený len konkrétny majetok, majetok štátu. Argumentom a contrario možno vyvodit' záver, že na iný majetok povinného, než je majetok štátu, je možné výkon rozhodnutia uskutočniť. Bude úlohou povereného súdneho exekútora zistiť, či povinný takýto majetok vlastní, a či a v akom rozsahu je možné exekúciu vykonať. V prípade ak by povinný preukázal, že celý jeho majetok je majetkom štátu, ktorý je na základe zákona z exekúcie vylúčený, iba v takomto prípade by mohol, súd resp. súdny exekútor exekúciu zastaviť. Súd však túto skutočnosť nemal z návrhu povinného v prvom rade na zastavenie exekúcie za preukázanú.“ 6. V prípade, ak by právna argumentácia uvedená v Návrhu povinného bola relevantným dôvodom na zastavenie exekúcie, došlo by k neprimeranej deformácii obchodno - dodávateľského a podnikateľského prostredia v SR, pričom by existoval subjekt (povinný), ktorý nie je povinný plniť svoje splatné a dokonca judikované záväzky, t.j. na jednej strane ako právnická osoba so svojou právnou subjektivitou môže prijímať plnenia, za ktoré však, na strane druhej, nie je zo zákona povinná uhrádzať dohodnutú cenu tovarov alebo služieb s vedomím svojej exekučnej imunity pre „domnelú nemajetnosť“ a exekučnú imunitu celého svojho majetku. 7.

Ak by exekučný súd priznal ochranu povinnému v rozsahu a z dôvodov uvedených v jeho Návrhu na zastavenie exekúcie, tak by preukázateľne týmto spôsobom došlo k porušeniu ústavného práva oprávneného vlastníť majetok a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, t.j. mať práva veriteľa splatných pohľadávok garantované zákonom, a to v zmysle nálezu Ústavného súdu SR, spis. zn. PL. ÚS 14/2020-50 zo dňa 04.11.2020, vrátane porušenia princípov právneho štátu a ochrany dôvery občanov v právny poriadok Ústavný súd SR v danom náleze okrem iného uviedol: 40. „Podľa ústavného súdu nútený výkon rozhodnutia podľa exekučného práva sa totiž vždy musí nevyhnutne pojmovo spájať nie iba s tvrdeným majetkovým nárokom, ale v dôsledku existencie exekučného titulu s už konštituovaným legitímnym očakávaním splnenia vykonateľne judikovanej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi (štátu). „Pripustiť odstránenie vykonateľnosti pohľadávky, t.j. pohľadávky, ktorá bola priznaná v riadne uskutočnenom procesnom postupe nezávislého súdu (iného orgánu právnej ochrany), a teda bola štátnou mocou uznaná za existujúcu, splatnú a nútene vymáhateľnú, by v konečnom dôsledku mohlo viesť k tomu, že by sa legislatívne mohol ľubovoľne rozširovať rozsah pohľadávok, a tým aj veriteľov, ktorí by nemohli požiadať o exekučnoprávnu ochranu podľa Exekučného poriadku.“ Nesprávny a účelový je výklad povinného prezentovaný v Návrhu k rozsahu exekučnej imunity, kedy sa podľa neho exekučná imunita zavedená právnou úpravou § 91 zák. č. 578/2004 Z.z. vzťahuje v podstate na všetok majetok poskytovateľov zdravotnej starostlivosti zriadených štátom, obcou alebo samosprávnym krajom a tak umožňuje zabráneniu exekúcii aj majetku, ktorý neslúži priamo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a tým na ochranu zdravia a života ľudí. V bode 57. tohto Nálezu preto nepovažuje ÚS SR takúto právnu úpravu a takýto jej výklad ako prezentuje povinný v Návrhu, za nevyhnutný prostriedok pre dosiahnutie ochrany zdravia a života ľudí, s tým, že zo znenia bodu 81. Nálezu možno a contrario vyvodiť, že pred exekúciou nie je chránený majetok povinného, ktorý bezprostredne neslúži na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. 8. Oprávnený tiež poukazuje na ďalšiu stabilnú judikatúru Ústavného súdu SR riešiacu exekučnú imunitu majetku zdravotníckych zariadení, napr. Nález č. k. ÚS. II 509/2010-27 zo dňa 17. marca 2011, resp. Nález spis. zn. PL. ÚS 21/00 z 15. novembra 2000, kde Ústavný súd v čl. IV. judikoval, že okruh osôb, ktoré požívajú exekučnoprávnu imunitu so zreteľom na ich postavenie sú len orgány verejnej moci a cudzie štáty. V žiadnom právnom poriadku nie sú zo súdnej exekúcie vylúčené pohľadávky, ktoré sú už vykonateľné, to znamená boli právoplatne judikované spôsobom, ktorý predpisuje procesné právo. Z podstaty exekúcie vyplýva, že nemôže byť obmedzená vo vzťahu k akýmkoľvek veriteľom (oprávneným). Na to neexistuje žiadny relevantný dôvod, pretože veriteľ nemá byť kvôli čomu obmedzovaný. Veriteľ uplatňuje nárok na exekučnoprávnu ochranu a táto ochrana sa mu musí poskytnúť ako súčasť práva na súdnu ochranu za podmienok ustanovených zákonom. Tieto podmienky nesmú byť koncipované tak, aby znamenali pre veriteľa vylúčenie práva na súdnu ochranu. Záverom Ústavný súd konštatoval, že cit. „...žiadan veriteľ už nie je obmedzený v prístupe k exekučnoprávnej ochrane len z dôvodu zlej finančnej situácie povinného (dlžníka) a súčasne z dôvodu, že pohľadávka vznikla z dôvodu obsiahnutého v osobitnom predpise (právna úprava zabezpečenia a poskytovania zdravotníckej starostlivosti). Teda povinný ako štátna príspevková organizácia (zdravotnícke zariadenie) nepožíva zo zákona ako subjekt žiadnu exekučnoprávnu imunitu. 9. Bez ohľadu na vyššie uvedené, povinný ako príspevková organizácia štátu je právnickou osobou, ktorá samostatne hospodári s vlastnými zdrojmi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Povinný v rámci svojho Návrhu ako jeden z dôkazov predložil účtovnú závierku povinného za rok 2021. Z výkazu ziskov a strát tejto účtovnej závierky je zrejmé, že povinný v rámci účtovania svojich nákladov a výnosov tieto rozdeľuje na tie, ktoré pochádzajú z jeho hlavnej činnosti (poskytovanie zdravotnej starostlivosti) a tie, ktoré pochádzajú z jeho vedľajšej - podnikateľskej činnosti. Oprávnený uvádza, že je možné označiť majetok povinného (napr. finančné prostriedky v pokladni, resp. na podnikateľských bankových účtoch žalovaného, pohľadávky žalovaného voči zdravotným poisťovniam, resp. krátkodobé pohľadávky voči iným osobám, zásoby, materiál a iné súbory hnuťelných vecí, ako tzv. „obežný majetok“ žalovaného v celkovej hodnote cez 44 mil. €, ktorý podlieha výkonu rozhodnutia a naopak nepodlieha režimu zákona o majetku štátu ani režimu § 91 zákona č. 578/2004 Z.z. Špecifikácia rozsahu a položiek tzv. „obežného majetku“ t.j. najmä peňažné „pohľadávky“ a ako aj „finančné účty“ so zostatkami cez 7 mil. €, resp. ďalej „výnosy z prevádzkovej činnosti“ je zrejme aj z RÚZ povinného (Súvaha, Výkaz ziskov a strát rok 2021). 10. Z verejne dostupných zdrojov (napr. webová stránka povinného: www.unm.sk, resp. výpis zo živnostenského registra povinného zverejnený na stránke w.zrsr.sk/zr_vypis.aspx?ID=1&V=A je zrejme, že povinný podniká v rôznych oblastiach - výkon 16 živností - (prenájom nehnuteľností, prenájom ubytovacích zariadení, prevádzkovanie parkovacích plôch pre motorové vozidlá, veľkoobchod, reklamná činnosť, prevádzkovanie verejnej lekárne a pod.), pričom z tohto podnikania plynú povinnému príjmy (tržby), ktoré sú vedené na samostatnom účte, nie sú majetkom štátu ale výlučne majetkom povinného

a na ktoré sa v celom rozsahu nevzťahuje vyššie povinným namietaná exekučná imunita majetku a finančných prostriedkov. 11. Nie je takisto vylúčené, že povinný počas vykonávania exekúcie nadobudne ďalší majetok resp. finančné prostriedky z podnikateľskej činnosti, darom a pod., ktoré nebudú spadať pod aktuálnu čiastočnú exekučnú imunitu v zmysle ustanovení § 91 ods. 1,2 zák. č. 578/2004 Z.z. a § 61s ods. 1 Exekučného poriadku. Bude úlohou Exekútora tieto skutočnosti počas vykonávania exekúcie zisťovať a skutkovo aj právne vyhodnotiť. 12. Povinný s odkazom na ústavné právo na život a ochranu zdravia (čl. 40 Ústavy SR) vo svojom Návrhu tvrdí, že cit. „...výkon predmetnej exekúcie by ohrozil toto ústavné právo z dôvodu nemožnosti plnenia činností organizácie povinného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Preto je z exekúcie vylúčený akýkoľvek majetok, ktorý povinný spravuje s poukazom na ust. § 91 ods. 1) a ods.2) písm. a) a b) zák. č. 578/2004 Z.z. v platnom znení.“ Povinný ďalej v Návrhu tvrdí, že cit. „....pre zachovanie zdravotnej starostlivosti ako služby vo verejnom záujme je nevyhnutné právne zabezpečenie majetku, ktorý jednoznačne slúži na poskytovanie zdravotnej starostlivosti..... a na zabezpečenie predmetu činnosti UNM“. Ďalej tvrdí, že (všetok) majetok UNM (tu povinný potvrdzuje, že má aj vlastný majetok, nie len ten štátny vo svojej správe) vrátane majetku štátu, ktorý má v správe a finančných prostriedkov na svojich účtoch slúži bezprostredne na vyššie uvedený účel. Tieto svoje skutkové tvrdenia a právne závery však neopiera v Návrhu a jeho prílohách o konkrétny opis a žiadny dôkaz toho ako, kedy (po akú dobu) v čom a v akom preukázateľnom rozsahu by výkon exekúcie skutočne ohrozil práva a povinnosti pacientov a súčasne by bolo ohrozené vykonávanie jeho činnosti ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a ako subjektu hospodárskej mobilizácie a že ako všetok majetok povinného slúži za jedným a jediným účelom - výkonu hlavného predmetu jeho činnosti. Oprávnený tvrdí, že výkon vedľajšej resp. podnikateľskej činnosti povinného - nespadá pod pojem „zdravotná starostlivosť“ a je o ňom osobitne povinným účtované a príjmy (tržby) z tejto činnosti nie sú spojené a použité výlučne (ak vôbec) na náklady za výkon zdravotnej starostlivosti. Tieto skutočnosti tvrdené povinným tak zostávajú len v rovine „absolutórnych“ tvrdení subsumovaných účelovo pod právne normy, ktorých pravdivosť a úplnosť však nijak relevantne Exekútorovi ani exekučnému súdu povinný v Návrhu alebo jeho prílohách nepreukázal a sú ako domnienky vyvrátiteľné činnosťou Exekútora v Exekučnom konaní.

ZÁVERY ad A.

Oprávnený nemá zákonnú povinnosť niesť a uniesť dôkazné bremeno o existencii vymáhateľného majetku povinného počas Exekučného konania. Povinný vo svojom návrhu nepreukázal a teda neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že kompletne celý jeho majetok, resp. majetok čo spravuje, nepodlieha exekúcii, resp. celý jeho majetok (teda vrátane majetkových práv a pohľadávok a prostriedkoch na bankových účtoch) je z exekúcie zákonom úplne vylúčený podľa § 91 ods. 1) zák. č. 578/2004 Z.z. v platnom znení a § 61s ods. 1) Exekučného poriadku. Povinný ďalej nepreukázal (len účelovo tvrdil), že výkon exekúcie v rámci Exekučného konania by kumulatívne a súčasne splnil obe zákonné podmienky pre vylúčenie majetku povinného z exekúcie podľa § 91 ods. 2) zák. č. 578/2004 Z.z. v platnom znení. Teda nie všetok majetok, o ktorom povinný účtuje a ktorý eviduje vo svojom účtovníctve (napr. peňažné príjmy, pohľadávky, hnutelné veci, tržby za vlastné výkony a pod.) slúži na zabezpečenie hlavného predmetu činnosti povinného - poskytovaniu zdravotnej starostlivosti a teda nie všetok majetok povinného je zákonom z exekúcie vylúčený. Zisťovanie majetku podliehajúceho exekúcii v zmysle Exekučného poriadku a osobitných zákonov prináleží len súdnemu exekútorovi a vylúčenie časti majetku a finančných prostriedkov povinného z exekúcie na základe osobitného predpisu nie je skutočnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu v Exekučnom konaní v celom rozsahu a preto nie je dôvodom na zastavenie Exekučného konania súdom. Táto námietka povinného smerujúca k rozhodnutiu súdu o zastavení Exekučného konania nie je vecne správna a nie je dôvodná.

Ad B.

Písomné PLNOMOCENSTVO zo dňa 09.07.2019 udelené oprávneným ako veriteľom jeho právnomu zástupcovi má všetky zákonné náležitosti v zmysle príslušných ustanovení C.S.P. o procesnom zastúpení v spojení s § 200 Exekučného poriadku. Plnomocenstvo sa obsahovo vzťahuje tak na všetky súdne titulové ako aj ostatné následné a súvisiace súdne konania voči povinnému ako dlžníkovi oprávneného ako veriteľa, teda aj na akékoľvek exekučné konanie. Exekučný súd toto Plnomocenstvo preskúmal ako podmienku konania a de iure i de facto ho akceptoval tým, že vykonal úkony súdu v Exekučnom konaní, keď vydal poverenie Exekútorovi k výkonu exekúcie a následne vydal písomné Upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie dňa 07.02.2022. Povinnému tak dôvodne neprináleží námietka vadnosti procesného splnomocnenia pre právneho zástupcu oprávneného. Nedostatok procesného zastúpenia oprávneného v Exekučnom konaní je podľa príslušných ustanovení C.S.P. odstrániteľným nedostatkom tejto podmienky konania, ktorý bude na prípadnú výzvu exekučného súdu oprávneným okamžite odstránený predložením nového splnomocnenia jeho právneho zástupcu.

Povinným namietaná vada Plnomocenstva PZ oprávneného tak nie je vecne dôvodná a nie je ani zákonným dôvodom na zastavenie Exekučného konania.

Ad C.

Povinný vo svojom návrhu tiež namieta obsahovú nesprávnosť vybraných ustanovení bodov 1. a 2. „Upovedomenia súdneho exekútora o začatí exekúcie“ zo dňa 09.02.2022 pre ich rozpor so znením výrokov Exekučného titulu. Oprávnený poukazuje na to, že prípadné obsahové chyby v písaní a počítaní, uvedené v procesnom úkone Exekútora, je možné odstrániť procesným postupom v zmysle Exekučného poriadku a C.S.P. a tieto chyby nie sú zákonným dôvodom na zastavenie Exekučného konania. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd o Návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 25.02.2022 takto rozhodol: Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a. Oprávnený si uplatňuje náhradu trov exekučného konania podľa § 199a v spojení s § 199d ods. 1. a § 199e Exekučného poriadku.

7. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora vyplývajú skutočnosti o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a preukázaní dodržania zákonnej lehoty pri jeho podaní vzhľadom na deň doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

8. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

9. Podľa § 46 ods. 1 písmeno a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 odsek 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

10. Podľa § 61k ods. 1 písmeno d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

15. Podľa § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, exekúciu na majetok štátu podľa odseku 2 možno vykonať len na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol.

16. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu (ďalej len „zákon o správe majetku štátu“), tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu, a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia.

17. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) a c) zákona o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s majetkom štátu, pri ktorom dochádza k plneniu záväzkov v rámci predmetu činnosti správcu alebo v súvislosti s ním a taktiež sa nevzťahuje na hospodárenie s peňažnými prostriedkami štátu, ktoré upravuje osobitný predpis, t. j. zákon o rozpočtových pravidlách.

18. Podľa § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

19. Podľa § 3 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, správca (t. j. povinný ako štátna príspevková organizácia) je oprávnený a povinný majetok štátu užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

20. Podľa § 18a ods. 1 zákona o správe majetku štátu, na majetok štátu v správe správcu uvedeného v § 1 ods. 1 nemožno uskutočniť konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa osobitných predpisov.

21. Podľa § 18a ods. 2 zákona o správe majetku štátu, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky odpísaním z účtu v banke, na ktorý sa vzťahuje osobitný predpis.

22. Podľa § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozpočtových pravidlách“), výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov nepodliehajú prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Hnuteľný majetok a nehnuteľný majetok obstaraný z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie nepodlieha výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov s výnimkou výkonu rozhodnutia na majetok obstaraný z prostriedkov štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie, o ktorom tak ustanovuje zmluva alebo rozhodnutie.

23. Podľa § 21 ods. 2 zákona o rozpočtových pravidlách, príspevková organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je na štátny rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom a ktorej spravidla menej ako 50% výrobných nákladov je pokrytých tržbami. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

24. Podľa § 21 ods. 4 zákona o rozpočtových pravidlách, rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

25. Podľa § 24 ods. 1 prvá a druhá veta zákona o rozpočtových pravidlách, príspevková organizácia hospodári podľa svojho rozpočtu príjmov a výdavkov. Jej rozpočet zahŕňa aj príspevok z rozpočtu zriaďovateľa a prostriedky prijaté od iných subjektov.

26. Podľa § 24 ods. 6 zákona o rozpočtových pravidlách, finančný vzťah medzi zriaďovateľom a príspevkovou organizáciou je určený záväznými ukazovateľmi štátneho rozpočtu a záväznými ukazovateľmi určenými zriaďovateľom.

27. Podľa § 61q ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciou nemožno postihnúť majetok alebo práva, ktoré podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov nepodliehajú exekúcii alebo sú z exekúcie vylúčené, alebo na ktoré je exekúcia neprípustná.

28. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom

konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

29. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné, aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáateľnosti bránia. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

30. Pri výklade zákonných ustanovení treba vychádzať z teologického výkladu, t. j. s prihliadnutím na ich zrejmy účel a taktiež zámer zákonodarcu. Nemožno opomenúť i systematické zaradenie vykladaných ustanovení v konkrétnom zákone. Ustanovenie § 2 ods. 2 zákona o správe majetku štátu, s ohľadom na jeho systematické zaradenie a na súvisiace ustanovenia zákona o rozpočtových pravidlách je nutné vyložiť tak, že zákaz nadobudnutia majetku do svojho vlastníctva sa vzťahuje len na majetok štátu, resp. majetok zverený štátom, a nie na majetok všeobecne, ktorý štátna príspevková organizácia môže nadobudnúť aj iným spôsobom.

31. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, preštudovaní kompletného spisového materiálu, písomností predložených súdnym exekútorom, vyjadrenia oprávneného a návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému, a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že je štátna organizácia, ktorá bola zriadená podľa osobitného predpisu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a ako správca majetku štátu žiadal o zastavenie exekúcie s poukazom na § 91 ods. 1, ods. 2 písmeno a) a b) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve. K uvedenému súd uvádza, že tvrdenie povinného, že nemožno vykonať exekúciu na jeho majetok, nakoľko je správca majetku štátu ako štátna príspevková organizácia, nemá oporu v zákone. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, ani celý jeho majetok, ale len jednotlivé časti a súd v tomto prípade nemôže vylúčiť možnosť exekúcie povinného bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý nie je z exekúcie vylúčený. Exekučný poriadok taxatívne vymedzuje majetok štátu, ktorý nemožno bez výnimky postihnúť výkonom exekúcie, ako aj majetok štátu, ktorý môže byť predmetom exekúcie. V platnom právnom poriadku, konkrétne v

ust. § 61s ods. 3 Exekučného poriadku, je uvedené na aký majetok štátu je možné exekúciu vykonať, a to teda na majetok štátu v správe správcu majetku štátu, z ktorého činnosti nárok oprávneného vznikol. Súd poznamenáva, že v prípade, ak by sa stotožnil s tvrdeniami povinného, že exekúcia by postihla majetok, ktorý je z exekúcie vylúčený (teda podľa vyjadrení povinného vlastne celý majetok povinného) a z tohto dôvodu by návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel a následne exekúciu v celom rozsahu zastavil, došlo by k vylúčeniu zákonnej možnosti viesť voči takejto právnickej osobe nútený výkon súdnych rozhodnutí v konaní podľa Exekučného poriadku. Z citovaných zákonných ustanovení v návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplýva, že na iný majetok povinného než je majetok štátu, je možné výkon rozhodnutia uskutočniť. Súdny exekútor nevykonáva exekúciu postihujúcu celý majetok, ale len ten majetok, ktorý podlieha exekúcii. Návrhu povinného by bolo možné vyhovieť v prípade, ak by povinný preukázal, že celý jeho majetok je majetkom štátu, ktorý je z exekúcie na základe zákona vylúčený. Dôkazné bremeno znáša povinný. V tomto prípade by musela byť exekúcia následne zastavená. Súd však túto skutočnosť nemal zo strany povinného žiadnym spôsobom preukázanú. Povinný v návrhu na zastavenie len uviedol, že existujú dôvody na zastavenie exekúcie, pretože sa má postihnúť majetok, ktorý nepodlieha exekúcii podľa Exekučného poriadku podľa ust. § 91 ods. 1 a ods. 2 písmeno a) a b) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve. Svoje tvrdenia však nepreukázal a súdu nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce skutočnosť, že celý majetok povinného je z exekúcie vylúčený. Zákon v tomto prípade neposkytuje stanoveným subjektom úplné vyňatie z exekúcie tým, že by ich explicitne uvádzal ako subjekty, proti ktorým je exekúcia absolútne neprípustná. Súd v tejto súvislosti poukazuje stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom Náleze č. k. ÚS. II 509/2010-27 zo dňa 17. marca 2011 konštatoval, že exekučno-právna imunita v zmysle už citovaných zákonných ustanovení sa vzťahuje nie na príslušný subjekt, ale na konkrétny majetok. Teda z exekúcie sú vylúčené podľa zákona len konkrétne časti majetku, čo úplne nevyklučuje možnosť existencie majetku, ktorý zo zákona nie je vylúčený z exekúcie. V uvedenom náleze uviedol, že je na exekútorovi zvoliť si spôsob exekúcie a až potom je možné zistiť, či tento spôsob by viedol k postihnutiu majetku (vecí, práv a pohľadávok), ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov vylúčené z exekúcie, a preto vo vzťahu k nim možno exekúciu zastaviť. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že právnou podstatou súdnej exekúcie je ručenie povinnej osoby za nútene vymáhané nároky celým jej majetkom s výnimkou toho majetku, ktorý je preukázateľne podľa osobitných zákonov vylúčený z exekúcie. Z exekúcie v danom prípade nie je vylúčený konkrétny subjekt, dokonca ani celý jeho majetok, ale len jeho jednotlivé časti (veci, práva a pohľadávky). Potvrzuje to aj znenie § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách a § 18a zákona o správe majetku štátu. Keby súd návrhu povinného na zastavenie vyhovel, svojím rozhodnutím by úplne a v celom rozsahu vylúčil možnosť súdnej exekúcie bez toho, aby bolo spoľahlivo preukázané, že povinný nemá iný majetok, ktorý z exekúcie nie je vylúčený. Tým by zasiahol do základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pretože mu neposkytol možnosť byť v konkrétnom prípade účastníkom konania. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

32. V súvislosti s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky na tomto mieste súd ešte dáva do pozornosti aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 1/2017 zo 14. februára 2018, v zmysle ktorého: „Štát musí veľmi dôsledne zvažovať výhody, ktoré si ako vlastníč sám prostredníctvom právnej úpravy prizná. Neprimeraným zvýhodnením vlastnej majetkovo-právnej pozície na úkor právneho statusu vlastníka majetkovej pohľadávky štát ústavne neakceptovateľným spôsobom narúša ústavné a medzinárodnoprávne garancie ochrany základného práva vlastníť majetok, resp. práva na pokojné užívanie majetku. Kým základné právo vlastníť majetok a právo na pokojné užívanie majetku orientujú právnu ochranu v hmotno-právnej sfére veriteľa pohľadávky voči štátu, základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie zas majú zabezpečiť procesné garancie reálneho naplnenia práv hmotnej povahy. Exekučné konanie, v ktorom sú obligatórne aplikované právne normy účinne znemožňujúce alebo výrazne oslabujúce efektívne uspokojenie vykonateľne prisúdených pohľadávky, negarantuje potrebné procesné záruky súdnej ochrany veriteľovho vlastníckeho práva.“ Na tomto mieste je potrebné uviesť, že Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade so záverom nálezu sp. zn.

PL. ÚS 111/2011 za ústavne neakceptovateľnú nepovažuje exekučnú imunitu ako takú, ale jej prípadný absolútny rozsah, ako tento rozsah v rámci svojej obrany uvádza povinný. Je zrejmé, že verejný záujem na zachovaní určenia majetku štátu na plnenie jedinečných a nezastupiteľných verejných úloh štátu je nespochybniteľný. Ústavne neudržateľným by sa však stal práve vo chvíli, keď by obmedzoval základné práva fyzických osôb alebo právnických osôb vystupujúcich v právnych vzťahoch so štátom do takej miery, že tieto základné práva a slobody by nebolo možné primerane užívať, čím by sa vlastne stali len iluzórnymi.

33. Súd sa zaoberal aj námietkou povinného ohľadom oprávnenia právneho zástupcu oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré podľa názoru povinného z priloženého splnomocnenia nevyplýva. K návrhu na začatie exekúcie bolo predložené splnomocnenie, ktoré podľa názoru povinného nepreukazuje oprávnenie konať za oprávneného v predmetnom exekučnom konaní. Oprávneným predložené plnomocnenstvo sa vzhľadom na rozsah a vôľu obsahovo vzťahuje na všetky súdne titulové ako aj ostatné následné a súvisiace súdne konania voči povinnému ako dlžníkovi oprávneného ako veriteľa, teda aj na exekučné konanie. Exekučný súd toto plnomocnenstvo preskúmal a dňa 07.02.2022 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Nakoľko povinný bližšie nešpecifikoval v čom sa nepreukázalo oprávnenie konať za oprávneného, súd považuje túto námietku povinného ako nedôvodnú.

34. K námietke povinného ohľadom duplicitného úroku súd uvádza, že v upovedomení o začatí exekúcie je vyčíslený úrok z omeškania ku dňu vydania Upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. ku dňu 9.2.2022 a zároveň uvedený nárok na úrok z omeškania počítaný od 9.2.2022 do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu sa nejedná o duplicitné uvedenie nároku na úrok vymáhaný v exekučnom konaní, a vymáhaný úrok z omeškania 9,05 % ročne od 08.07.2019 zo sumy 1.261.346,33 EUR do 08.10.2020, 9,05 % úrok z omeškania ročne od 09.10.2020 zo sumy 1.199.780,37 EUR do zaplatenia a 9 % úrok z omeškania ročne od 08.07.2019 zo sumy 2.413.647,56 EUR do zaplatenia je v súlade s exekučným titulom. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal v Upovedomení o začatí exekúcie vo štvrtej odrážke trovy súdneho konania vo výške 1480264,95 EUR ako zjavnú nesprávnosť pri špecifikácii nároku oprávneného a jeho rozpor s obsahom exekučného titulu. K uvedenému súd konštatuje, že povinný ako žalovaný podal odvolanie voči časti nároku na kapitalizované úroky z omeškania vo výške 376 364,24 EUR, ktoré boli judikované exekučným titulom v pôvodnej výške 1 856 629,19 EUR. Oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil len rozdiel týchto súm a to vo vykonateľnom rozsahu podľa doložky PaV k exekučnému titulu v poznámke k výroku II.

35. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

36. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnenému názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a súd nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. (výrok I. rozhodnutia)

37. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

38. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

39. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

40. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

41. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd oprávnenému priznáva trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 4604,46 EUR (odmena za 1/2 právny úkon - podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 3825,42 EUR, + režijný paušál 11,63 EUR + DPH vo výške 767,41 EUR), pričom ich súd zohľadní po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie. (výrok II. rozhodnutia)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.